

אהבה עצמית

וי אמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובקשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת

1. האהבה שבשנאה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש

וביתו (שמות א, א)

תמים תהיה עם ה' אלוהיך

אין רע יורד מן השמים. הצמצום הוא לה' ביחס לבריאה מה שמערכת העיכול הוא לאדם. (רמ"ק, פרדס רימונים)

שוויתי הוי"ה לבגדי תמיד

אמר ר"נ בר יצחק גדולה עבירה לשמה ממצווה שלא לשמה (נזיר כג, ב) דיבור דרך הערך הסגולי ולא המעשה

ואהבת לרעך כמוך

אמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות-נעשות לו כשגגות שנאמר "שובה ישראל עד ה' אלוהיך כי כשלת בעוונך". הא עוון מזיד הוא וקא קרי ליה מפשול. איני! והאמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכיות שנאמר "ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה". לא קשיא כאן מאהבה כאן מיראה. (יומא פו, ב)

בכל דרכך דעהו

כשם שהאדם הבריא הוא חפץ חיים, ואינו מחפש על זה טעמים והוכחות, אבל החולה במחלת הנפש, שהוא קרוב לאבד את עצמו לדעת, הוא מוטל בספקות על תכלית החיים. (אורות התורה ו, א)

הצנע לכת עם אלוהיו

צריך מערכת על הכוללת שתי המערכות: לא עקרון על הדיאלקטי "שתוך כדי עימות ושלילה ישרוד אך ורק עיקרון אנטיתטי אחד... מתוך קונפליקט, אלא פרדיגמה דיאלוגית המאפשרת דו קיום של שתי העמדות (פר' מרדכי רוטנברג, בסוד הצמצום)

2. האהבה העצמית

להוציא כעסים

החובל בחברו אף על פי שנתכוון להזיק חייב מפני נחת רוחו שהרי נתקררה דעתו ושככה חמתו והרי הוא כמתקן ואף על פי שאינו צריך לדם שהוציא ממנו חייב (רמב"ם היד החזקה שבת ה, ח)

ביטול רגשות אשם

וחטאתי נגדי תמיד אין מכוון להיות תמיד עצב נבזה ח"ו דהא כתיב בתרי' תשמיעני ששון ושמחה וכו' ורוח נדיבה תסמכני וכו' ומשום שצ"ל כל ימיו בתשובה עילאה שהיא בשמחה רבה כנ"ל אלא נגדי דייקא כמו ואתה תתייצב מנגד, סביב לאהל מועד יחנו ופרש"י מרחוק (תניא יא)

ההגנות הנרסיסטיות

זה שחטא בעבירה של אהבה הרי השתמש באור אהבה שנכנס בתוך הכלים שלו, ועיקר האור עדיין חופף עליו בבחינת מקיף ואחר עשיית העברה שהשתמש עם האור הפנימי שוב נכנס בו אור פנימי מן המקיף, אלא שהוא נכנס מלובש בכותנות עור כמו הקודם וזה הטעם עברה גוררת עברה. (הרב לוריא)

לדעת לריב

תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם...

כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים
שתי נקודות המכחישים עד שיבוא הנקודה השלישית ויכריעה ביניהם: האדם הוא בעל שאיפות הפוכות,
ומלחמה תמיד בקרבו פנימה. כל עבודתו היא לאחד את הקרעים שבנפשו על ידי רעיון גדול, שבו הכול
נכלל ובא לידי הרמוניה גמורה (הרב קוק)
כשבאים לעומק הדעת וטהרת הרצון, האהבה העצמית מתבררת בערכה המוסרית האידיאלית (שמונה
קבצים ב, שלט)

✚ אהבה הדרגתית

מתחתית אהבת עצמו המצויה אצל כל יצור, עד אהבת המשפחה, ואחר כך אהבת האומה והבריות בכלל
(שמונה קבצים ז, סה)

✚ נסירה

אחור באחור: כאדם שפונה מאשתו שהופך עורף אליה

✚ תורת הנפילות

אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם (גיטין מג, א)

מסכנה: אורות קודש ג, קם

וכה הולך העולם וצולל באבדן האני של כל אחד
באים מחגכים מלומדים, מסתכלים בחיצוניות, מסיחים דעה גם הם מן האני
ומוסיפים תבן על המדורה, משקים את הצמאים בחומץ, מפטמים את המוחות ואת
הלבבות בכל מה שהוא חוץ מהם
והאני הולך ומשתכת, וכיון שאין אני
אין הוא,
וקל וחומר שאין אתה

רוח אפינו משיח ה', זהו גבורתו הדר גדלו, איננו מבחוץ לנו, רוח אפינו הוא, את ה'
אלוהינו ודוד מלכנו נבקש, אל חי ואל טובו נפחד, את האני שלנו נבקש ונמצא.